

ЛЬВІВСЬКА ПРАВОСЛАВНА БОГОСЛОВСЬКА АКАДЕМІЯ УПЦ КП — вищий богословський спеціалізований навчальний заклад, який готує священнослужителів, церковнослужителів та інших церковних працівників для всіх областей України. Відновити у Львові православ. духов. навч. заклад запропонував у серед. 1940-х рр. митрополит **Макарій** (Оксіюк). Незважаючи на низку підготов. заходів, здійснених 1947–49, ні йому, ні його наступникам рад. влада не дозволила відкрити духовну школу. 1990 Всеукр. собор УАПЦ ухвалив рішення створити у Львові духовну семінарію. Перший ректор — В. Політило, серед викл. — З. Щур, М. Ярмолюк, Н. Царьова. Вони влас. коштом сформували навч. бібліотеку, підготували метод. матеріали, уклали нові навч. курси. Після об'єднав. собору УПЦ і УАПЦ, що відбувся у червні 1992, у березні 1993 Львів. духовна семінарія перейшла до юрисдикції УПЦ КП. Водночас їй передано частину будівель (ліве крило та храм) колиш. жін. францискан. монастиря. Від

1999 увесь комплекс монастир. будівель перебуває у власності Академії. У зв'язку з реформуванням духов. освіти 2006 навч. заклад реорганізовано, йому надано сучасну назву. Нині у структурі Академії діють каф. біблій. і філол., теол. і філос., істор. та церк.-практ. дисциплін; при ній — відділ. викл. християн. етики та регентське. 2008 засн. Церк.-археол. музей, у фондах якого — віден. Євангеліє 1575, богослужб. вид. митрополита Петра (Могили), антимінси львів. архієреїв Атанасія Шептицького, Сильвестра Сембратовича та ін., а також експозиції, присвяч. митрополитам **Миколаю** (Юрику), **Андрію** (Гораку), **Євсевію** (Політилу). При Академії функціонує благодійна їдальня Львів.-Сокал. єпархії. Загалом навч. заклад закін. бл. 1-ї тис. випускників (зокрема 10 архієреїв), більшість з яких служить у православ. парафіях та монастирях України, Німеччини, Іспанії, Австралії, США, Канади та ін. країн світу. Перший ректор — В. Політило (1990–2002), від 2002 — Я. Ошудляк.

Н. І. Лозинський

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Львівська православна богословська академія УПЦ КП / Н. І. Лозинський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59602>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).